

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1975

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedssellers forankring i motordrevne køretøjer

(76/115/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De tekniske forskrifter, som motordrevne køretøjer skal opfylde i henhold til de enkelte staters lovgivning, vedrører bl.a. sikkerhedssellers forankring;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er nødvendigt, at alle medlemsstater — enten ved siden af eller i stedet for deres nuværende forskrifter — gennemfører ensartede bestemmelser navnlig med henblik på, at EØF-standardtypegodkendelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾ kan anvendes for enhver type af køretøjer;

fælles forskrifter vedrørende kabinens indre, betjeningsorganernes udformning, taget, ryglænene og bagsiden af sæderne er fastsat i direktiv 74/60/EØF ⁽⁴⁾; fælles forskrifter vedrørende den indvendige indretning med henblik på styreapparatets opførsel ved sammenstød er fastsat i direktiv 74/297/EØF ⁽⁵⁾; fælles forskrifter vedrørende sædernes modstandsdygtighed og forankring er fastsat i direktiv 74/408/EØF ⁽⁶⁾; de øvrige forskrifter angående den

indvendige indretning vil senere blive udstedt især for så vidt angår sikkerhedsseller, nakkestøtter og identifikation af betjeningsorganerne;

tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende motordrevne køretøjer omfatter en anerkendelse af medlemsstaterne imellem af den kontrol, der udføres i hver af dem, på grundlag af fælles forskrifter; for at et sådant system skal kunne fungere tilfredsstillende, må disse forskrifter anvendes af alle medlemsstater fra samme dato —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på forankring i motordrevne køretøjer af sikkerhedsseller til fremadrettede sæder bestemt for voksne personer.

Artikel 2

Ved køretøj forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer af kategori M 1 (defineret i bilag I til direktiv 70/156/EØF), der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mere end 25 km/t.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national typegodkendelse af køretøjer på grund af sikkerhedssellers forankring, såfremt forankringen svarer til forskrifterne i bilag I, III og IV.

Artikel 4

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagning eller anvendelse af køretøjer på grund af sikkerhedssellers forankring, såfremt

⁽¹⁾ EFT nr. C 5 af 8. 1. 1975, s. 41.

⁽²⁾ EFT nr. C 47 af 27. 2. 1975, s. 45.

⁽³⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 38 af 11. 2. 1974, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 165 af 20. 6. 1974, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 221 af 12. 8. 1974, s. 1.

forankringen er i overensstemmelse med forskrifterne i bilag I, III og IV.

Artikel 5

Den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelse, træffer de nødvendige foranstaltninger for at holde sig underrettet om enhver ændring i en bestanddel eller et karakteristikum, der omhandles i bilag I, punkt 1.1. De kompetente myndigheder i denne medlemsstat afgør, om den ændrede køretøjstype skal underkastes nye prøver og en ny prøverapport udarbejdes. Fremgår det af prøverne, at dette direktivs forskrifter ikke er overholdt, kan ændringen ikke godkendes.

Artikel 6

De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse bilagens forskrifter til de tekniske fremskridt, vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. oktober 1976 de nødvendige bestemmelser for

at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra og med den 1. januar 1977.

2. Efter meddelelsen af dette direktiv underretter medlemsstaterne desuden Kommissionen om alle udkast til administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de påtænker at udstede på det af dette direktiv omfattede område, i så god tid, at Kommissionen kan fremsætte sine bemærkninger her-til.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1975.

På Rådets vegne

M. TOROS

Formand

BILAG I

DEFINITIONER, BEGÆRING OM EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE, EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE, SPECIFIKATIONER, AFPRØVNINGER, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE, INSTRUKTIONER

1. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 1.1. »Køretøjstype« med hensyn til sikkerhedsselerens forankring, køretøjer, som ikke er væsentligt forskellige, navnlig med hensyn til:
Dimensioner, former og materialer af de dele af køretøjets stel eller sædets opbygning eller enhver anden del af køretøjet, hvortil forankringerne fæstnes.
- 1.2. »Forankringer«, de dele af køretøjets stel eller sædets opbygning eller enhver anden del af køretøjet, hvortil sikkerhedsselerne fastgøres.
- 1.3. »Sikkerhedssele« eller »sele«, et arrangement af gjorde med lukkebeslag, justeringsanordning og befæstigelsesbeslag, der kan fastgøres i et køretøj, og udformet således at det reducerer risikoen for kvæstelser for brugeren i tilfælde af kollision eller pludselig reduktion af køretøjets hastighed, idet det begrænser kroppens bevægelsesmuligheder. Dette arrangement betegnes under et som et »sæt«, idet denne betegnelse også dækker enhver anordning på selen, der virker energiabsorberende, og retractorer.
- 1.4. »Selestyr«, anordning, der ændrer gjordens stilling i overensstemmelse med bærerens stilling.
- 1.5. »Effektiv forankring«, det sted, der tjener til, for hver dels vedkommende, at bestemme sikkerhedsselens vinkel i forhold til bæreren, som fastsat i punkt 4.4; det vil sige det sted, hvortil en sele skulle være fæstnet for at give samme stilling som sikkerhedsselen har under brug — uanset om det er den faktiske forankring — afhængigt af sikkerhedsselens form og den måde, hvorpå den er fastgjort til forankringen.

For eksempel:
 - 1.5.1. Hvis der på sikkerhedsselen er et fast stykke, der er fæstnet til den nedre forankring, og som enten sidder fast eller kan dreje frit, er den effektive forankring, uanset sædets indstilling, det punkt, hvor gjorden er fastgjort til det fast stykke.
 - 1.5.2. Hvis der bruges et selestyr på selve køretøjet eller på sædet, anses den effektive forankring for at være midtpunktet af selestyret dér, hvor gjorden går fra mod bæreren, gjorden skal følge en ret linje mellem den effektive forankring og bæreren.
 - 1.5.3. Hvis selen går direkte fra bæreren til en retractor, der er fastgjort til køretøjet eller sædet uden et selestyr som mellemed, anses den effektive forankring for at være skæringspunktet mellem oprulningsrullens akse og gjordens midterplan på rullen.
- 1.6. »Sæde«, en anordning med sin montering, uanset om den indgår som del af køretøjets opbygning eller ej, der udgør en siddeplads til en voksen person, idet betegnelsen dækker såvel et enkelt sæde som den del af et udelt sæde, der svarer til én siddeplads.
- 1.7. »Udelt sæde«, en anordning, komplet med beslag, der tjener som siddeplads for mindst to voksne personer.

- 1.8. »*Sammenhængende sæder*«, enten et sæde af den udelte type eller adskilte sæder, der er monteret side om side (det vil sige fastgjort på en sådan måde, at et af sædernes forreste forankringer flugter med et andet sædes forreste eller bageste forankringer eller befinder sig mellem dets forankringer), og som frembyder siddeplads til en eller flere voksne personer.
 - 1.9. »*Klapsæde*«, et hjælpe-sæde, beregnet til lejlighedsvis anvendelse og som normalt er slået op.
 - 1.10. »*Sædetype*«, en kategori af sæder, der ikke udviser væsentlige indbyrdes forskelle på følgende punkter:
 - 1.10.1. Sædernes opbygning, udformning, mål og materiale.
 - 1.10.2. Indstillingsystemernes og alle låsesystemernes type og mål.
 - 1.10.3. Type og dimensioner for selernes forankring på sæder og de berørte dele af køretøjets stel.
 - 1.11. »*Sædets forankring*«, det system, hvormed hele sædet er fastgjort til køretøjets stel, herunder de berørte dele af køretøjets stel.
 - 1.12. »*Indstillingsanordning*«, den anordning, der gør det muligt at indstille sædet eller dets bestanddele, således at det passer til den siddende legemsform. Denne indstillingsanordning kan navnlig muliggøre:
 - 1.12.1. En længdeindstilling.
 - 1.12.2. En højdeindstilling.
 - 1.12.3. En vinkelindstilling.
 - 1.13. »*Forskydningsanordning*«, en anordning, der gør det muligt at foretage en vinkel- eller længdeforskydning af sædet eller dets bestanddele, uden nogen fast mellemstilling, for at lette passagerernes adgang til køretøjet.
 - 1.14. »*Spærreanordning*«, en anordning, der sikrer fastholdelse af sædet og dele deraf i enhver brugsstilling, og som omfatter mekanismer til låsning af ryglænet i forhold til sædet og af sædet i forhold til køretøjet.
2. ANSØGNING OM EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE
- 2.1. Ansøgning om EØF-standardtypegodkendelse af en køretøjstype med hensyn til sikkerhedsselernes forankring indgives af køretøjets fabrikant eller hans repræsentant.
 - 2.2. Den skal ledsages af de nedenfor nævnte dokumenter i 3 eksemplarer og med følgende angivelser:
 - 2.2.1. Tegninger over hele køretøjets stel i en passende målestok, der angiver forankringerne placering, og detailtegninger over forankringerne og den stedel, de er fastgjort til.
 - 2.2.2. Angivelse af arten af materialer, der kan have indflydelse på forankringernes modstandsdygtighed.
 - 2.2.3. Teknisk beskrivelse af forankringerne.
 - 2.2.4. For forankringer, der er fastgjort til sædeopbygningen, vedlægges en detaljeret beskrivelse af køretøjstypen for så vidt angår sædernes konstruktion, deres forankring og deres indstillings- og spærreanordninger.

- 2.2.5. Tegninger af sæderne, af deres forankring til køretøjet og af deres indstillings- og spærreanordninger, i passende målestok og tilstrækkeligt detaljerede.
- 2.3. Fabrikanten skal til rådighed for prøveanstalten stille enten et køretøj, der er repræsentativt for den type, der skal godkendes, eller de dele af køretøjet, der af den prøveanstalt, der foretager godkendelsesafprøvningsne, betragtes som væsentlige for afprøvning af forankringerne.
3. EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE
- 3.1. Et skema i overensstemmelse med den i bilag II anførte model vedlægges EØF-standardtypegodkendelsen.
4. SPECIFIKATIONER
- 4.1. Betegnelser (se bilag III)
- 4.1.1. H-punktet er et referencepunkt bestemt efter den i bilag IV til direktiv 74/60/EØF anførte fremgangsmåde.
- 4.1.2. Referencelinjen er en ret linje, der går gennem midtpunktet af forbindelseslinjen mellem hofteleddene og nakkeleddet på den prøvedukke, der er gengivet i bilag IV til direktiv 74/60/EØF, og som svarer til en voksen mand af middelstørrelse.
- 4.1.3. Punkterne L_1 og L_2 er de nedre effektive forankringer.
- 4.1.4. Punkt C er et punkt på den lodrette linje gennem H og 450 mm over dette punkt.
- 4.1.5. Vinklerne α_1 og α_2 er de vinkler, der dannes af et vandret plan gennem H og planer gennem H og henholdsvis L_1 og L_2 vinkelret på det lodrette midterplan i køretøjets længderetning.
- 4.1.6. S er afstanden i mm mellem den øvre effektive forankring og et referenceplan P parallelt med køretøjets lodrette midterplan i længderetningen og defineret på følgende måde:
- 4.1.6.1. Hvis siddepositionen er tilstrækkelig defineret ved sædets form, er planet P lig sædets lodrette midterplan.
- 4.1.6.2. I mangel af en tilstrækkelig definition af siddepositionen:
- 4.1.6.2.1. Førerens referenceplan P er parallelt med køretøjets lodrette midterplan og går lodret gennem rattets centrum, idet rattet, hvis det kan indstilles, er i midterstillingen.
- 4.1.6.2.2. Forsædepassagerens referenceplan P er symmetrisk med førerens.
- 4.1.6.2.3. Referenceplanet P for en af de bageste yderpladser er det af fabrikanten opgivne på betingelse af, at følgende grænser for afstanden A mellem køretøjets midterplan og referenceplanet overholdes:
- $A \geq 200$ mm hvis bagsædet fra fabrikantens side kun er beregnet til 2 passagerer,
- $A \geq 300$ mm hvis bagsædet er beregnet til 2 eller 3 passagerer.

4.2. Almindelige specifikationer

- 4.2.1. Forankringer bør være udformet, konstrueret og anbragt på en sådan måde, at de:
- 4.2.1.1. Tillader anbringelse af en egnet sikkerhedssele, idet forankringerne til de forreste pladser i siderne bør tillade anbringelse af sikkerhedsseler med retractor og en forbindelsesgjord til sidestolpen under særligt hensyn til karakteristika for forankringernes modstandsdygtighed, med mindre fabrikanten leverer køretøjet udstyret med andre typer sikkerhedsseler med retractorer. Hvis forankringerne kun passer til visse typer sikkerhedsseler, bør disses udformning angives på det i punkt 3.1 nævnte skema.
- 4.2.1.2. Reducerer risikoen for, at selen glider, når den bæres korrekt, til et minimum.
- 4.2.1.3. Reducerer risikoen for beskadigelse af gjorden ved kontakt med de fremspringende dele af køretøjets stel eller sædets opbygning til et minimum.
- 4.2.2. Når det drejer sig om forankringsbeslag, der kan have én position for at tillade passagerer at stige ind i køretøjet og en anden for at fastholde dem, skal disse specifikationer anvendes på forankringsbeslag i fastholdelsespositionen.

4.3. Fastsat mindste antal forankringer

- 4.3.1. Ved de forreste pladser skal forefindes to nedre forankringer og en øvre.
- 4.3.1.1. Ved de forreste pladser i midten anses to nedre forankringer som tilstrækkeligt, hvis vindspejlet ligger uden for den i bilag II til direktiv 74/60/EØF definerede referencezone. For så vidt angår forankringerne, betragtes vindspejlet som del af referencezonen, hvis den kan komme i statisk kontakt med afprøvningsanordningen efter den i samme bilag beskrevne metode.
- 4.3.1.2. Indtil den 1. januar 1979 kan hver plads i midten uanset punkt 4.3.1 og 4.3.1.1. være forsynet med kun to nedre forankringer.
- 4.3.2. Ved de bageste pladser ved siderne skal forefindes to nedre forankringer og en øvre; hvis der ikke kan anbringes en øvre forankring, f.eks. i visse køretøjer af cabriolet-type eller med oplukkeligt tag, tillades dog to nedre forankringer.
- 4.3.3. Ved alle de øvrige pladser med undtagelse af klapsæder skal der være to nedre forankringer.
- 4.3.4. For klapsæder foreskrives der ikke forankringer. Hvis imidlertid køretøjet har forankringer til sådanne sæder, skal de pågældende beslag være i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser.

4.4. Anbringelse af sikkerhedsselerne forankringer

- 4.4.1. Anbringelsen af den i punkt 4.3 fastsatte forankring skal opfylde følgende krav:
- 4.4.2. *Almindeligt*
- 4.4.2.1. Forankringerne til en og samme sele kan enten alle monteres på køretøjets stel eller sædets opbygning, på enhver anden del af køretøjet, eller monteres fordelt på disse anbringelsesmuligheder.

4.4.2.2. To naboseler kan fastgøres til samme forankring, såfremt prøvoforskrifterne er opfyldt.

4.4.2.3. Ved udelte sæder med forankringer til mindst to siddepladser skal de nedre forankringer enten indgå i selve sædet eller monteres på køretøjets stel. Samme forskrifter gælder for de øvre forankringer.

4.4.3. *De nedre effektive forankringers placering*

4.4.3.1. Vinklerne α_1 og α_2 skal være mellem 30° og 80° ved alle sædets normale kørestillinger. Hvis der for forsædernes vedkommende ikke findes nogen sædeindstilling, eller hvis forankringerne er anbragt på selve sædet, skal vinklerne α_1 og α_2 være $60^\circ \pm 10^\circ$.

4.4.3.2. For bagsædernes vedkommende kan vinklerne α_1 og α_2 være mindre end det i punkt 4.4.3.1 angivne minimum, dog ikke mindre end 20° .

4.4.3.3. Afstanden mellem de to lodrette planer, der er parallelle med køretøjets midterplan i længderetningen, og som går gennem hver af de to nedre effektive forankringer L_1 og L_2 , må for samme sele ikke være mindre end 350 mm.

Punkterne L_1 og L_2 skal befinde sig på hver sin side af sædets midterplan i længderetningen og i en afstand af mindst 120 mm fra dette.

4.4.4. *De øvre effektive forankringers placering*

4.4.4.1. Såfremt der er anvendt et selestyr eller en lignende anordning, og denne berører den øvre effektive forankrings position, bestemmes denne ud fra forankringens stilling, når gjordens midterlinje i længderetningen går gennem punktet J, som er defineret af punktet H og følgende tre linjeafsnit:

HZ: Afsnit af referencelinjen, der opad fra punktet H måler 530 mm;

ZX: Afsnit af vinkelret linje på køretøjets lodrette midterplan, og som fra punktet Z i retning af forankringen måler 120 mm;

XJ: Afsnit af en fremadrettet linje vinkelret på det af HZ og ZX definerede plan, og som fra punktet X måler 60 mm.

4.4.4.2. Hvis den øvre effektive forankring er anbragt bagved et plan gennem referencelinjen, der står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen, skal den befinde sig under et plan, FN, der står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen, og som danner en vinkel på 65° med referencelinjen. For bagsædernes vedkommende kan denne vinkel være på 60° . Planet FN er anbragt således, at det skærer referencelinjen i et punkt D, således at $DH = 315 \text{ mm} + 1,6 S$.

Hvis den øvre effektive forankring er anbragt i eller foran et plan gennem referencelinjen, der står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen, skal den befinde sig under planet F_1N_1 , der står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen og danner en vinkel på 65° med referencelinjen. For bagsædernes vedkommende kan denne vinkel være på 60° . Planet F_1N_1 er anbragt således, at det skærer referencelinjen i et punkt D', således at $D'H = 315 \text{ mm} + 1,8 S$.

4.4.4.3. Hvis den øvre effektive forankring er anbragt bagved et plan gennem referencelinjen, som står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen, skal den befinde sig bagved et plan FK, der står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen, og som skærer referencelinjen i punktet B i en vinkel på 120° , således at $BH = 260 \text{ mm} + 1,2 S$.

Hvis den øvre effektive forankring er anbragt foran eller i et plan gennem referencelinjen, som står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen, skal den befinde sig bagved et plan F_1K_1 , der står vinkelret på sædets midterplan i længderetningen og skærer referencelinjen i en vinkel på 120° i punktet B', således at $B'H = 260 \text{ mm} + S$.

- 4.4.4.4. S må ikke være mindre end 140 mm.
- 4.4.4.5. Den øvre effektive forankring skal anbringes bag et lodret plan vinkelret på køretøjets midterplan i længderetningen, og som går gennem punktet H som angivet i bilag III.
- 4.4.4.6. Den øvre effektive forankring skal anbringes oven over et vandret plan gennem punktet C.
- 4.4.4.7. Indtil den 1. januar 1979 kan den øvre effektive forankring, uanset forskrifterne i punkt 4.4.4.6, monteres inden for et område begrænset af det vandrette plan CY og planet CM, der står vinkelret på køretøjets midterplan i længderetningen og danner en vinkel på 20° med planet CY, såfremt køretøjets form ikke tillader nævnte forankrings anbringelse oven over planet CY. Ryglænet må ikke være lavere end afstanden til det vandrette plan gennem C, og der skal monteres en holdeanordning, der kan hindre gjorden i at glide ned fra skulderen. Hvis afprøvningen udføres efter forskrifterne i punkt 5, skal gjordens støttepunkt på ryglænet ligge over planet CM.

4.5. Dimensioner af forankringsbeslagenes boltehuller

- 4.5.1. Forankringsbeslagene skal have et gevindskåret boltehul på 11,11 mm (7/16 tomme) 20 UNF 2 B.

5. AFPRØVNING

5.1. Almindeligt

- 5.1.1. Forudsat at forskrifterne fra punkt 5.2 er opfyldt og i henhold til fabrikantens anmodning:
 - 5.1.1.1. kan afprøvningsforetagelser foretages enten på et køretøjs rammekonstruktion eller på et fuldt færdigt køretøj,
 - 5.1.1.2. uanset om vinduer og døre er monterede, lukkede eller åbne,
 - 5.1.1.3. ethvert element, der hører til køretøjstypen, og som kan virke afstivende på køretøjets stel, kan være monteret.
- 5.1.2. Sæderne skal være monteret og anbragt i den kørsels- eller brugsstilling, der af den prøvestation, som foretager godkendelsesafprøvningsforetagelser, anses for at være den ugunstigste med hensyn til modstandsdygtighed. Sædernes stilling skal angives i prøverapporten. Ryglænets vinkel i forhold til sædet, hvis det er indstilleligt, skal bestemmes som specificeret i punkt 2.2 i bilag IV til direktiv 74/60/EØF.

5.2. Fastgørelse af køretøjet

- 5.2.1. Den metode, der anvendes til fastgørelse af køretøjet under afprøvningen, må ikke bewirke, at forankringerne eller forankringsområderne forstærkes, eller at stallets normale deformation formindskes.
- 5.2.2. En fastgørelsesanordning anses for tilfredsstillende, når den ikke påvirker en zone, der strækker sig over hele stallets bredde og, hvis stallet eller køretøjet er blokeret eller fastgjort foran, i en afstand af mindst 500 mm fra den forankring, der afprøves, og hvis det er fastgjort bagtil, mindst 300 mm fra forankringen.

- 5.2.3. Det tilrådes at lade stellet hvile på støtter, som er anbragt tilnærmelsesvis lodret under hjulakslerne, eller hvis dette ikke er muligt, under ophængningspunkterne.
- 5.3. Afprøvningsmetoder, almindeligt
- 5.3.1. Alle forankringer for samme gruppe sæder bør afprøves samtidig.
- 5.3.2. Trækkræften skal være fremadrettet i en vinkel af $10^\circ + 5^\circ$ over vandret i et plan parallelt med køretøjets midterplan i længderetningen.
- 5.3.3. Belastningen skal ske i et så kort tidsrum som muligt. Forankringerne skal modstå den specificerede belastning i mindst 0,2 sek.
- 5.3.4. De trækanordninger, der skal anvendes ved de under punkt 5.4 beskrevne afprøvningsforhold, er beskrevet i bilag IV.
- 5.3.5. Forankringerne til pladser, der har øvre forankringer, skal underkastes afprøvningsforhold under følgende forhold:
- 5.3.5.1. Forreste pladser i siderne:
Forankringerne skal underkastes de i punkt 5.4.1 nævnte afprøvningsforhold, under hvilke de påvirkes ved hjælp af en anordning, der har samme geometri som en trepunktsikkerhedssele omfattende retracter og forbindelsesgjord eller selestyr ved den øvre forankring, såvel som den i punkt 5.4.3 foreskrevne afprøvning, efter hvilken belastningerne overføres til de to nedre forankringer ved hjælp af en anordning, der har samme geometri som en hoftese. De to afprøvningsforhold kan på konstruktørens begæring udføres på to forskellige stel.
- 5.3.5.1.1. Hvis retractoren ikke er fæstnet til den ydre nedre forankring, eller hvis retractoren er fæstnet til den øvre seleforankring, skal den nedre seleforankring også underkastes den i punkt 5.4.3 foreskrevne afprøvning.
- 5.3.5.1.2. I de i punkt 5.3.5.1.1 nævnte tilfælde kan de i punkt 5.4.1 og 5.4.3 foreskrevne afprøvningsforhold på konstruktørens begæring udføres på to forskellige stel.
- 5.3.5.2. Bageste pladser i siderne og alle midterpladser:
Forankringerne underkastes de under punkt 5.4.2 nævnte afprøvningsforhold, under hvilke disse forankringer påvirkes ved hjælp af en anordning, der har samme geometri som en trepunktssele uden retracter, og den under punkt 5.4.3 nævnte afprøvning, under hvilke de nedre forankringer påvirkes ved hjælp af en anordning, der har samme geometri som en hoftese. De to afprøvningsforhold kan på fabrikantens begæring udføres på to forskellige konstruktioner.
- 5.3.5.3. Når en fabrikant leverer sit køretøj monteret med sikkerhedssele med retractorer, skal de tilsvarende forankringer uanset forskrifterne i punkt 5.3.5.1 og 5.3.5.2 underkastes en afprøvning, under hvilken de påvirkes ved hjælp af en anordning med samme geometri som de sikkerhedssele, forankringerne skal godkendes til.
- 5.3.6. Når de bageste pladser ved siderne og midterpladserne ikke er forsynet med øvre forankringer, skal de nedre forankringer underkastes den i punkt 5.4.3 nævnte afprøvning, under hvilken de påvirkes af en anordning med samme geometri som en hoftese.
- 5.3.7. Hvis køretøjet er beregnet til andre anordninger, som forhindrer selet i at blive forbundet direkte til forankringerne uden ruller eller lignende som mellemlid, eller som nødvendiggør forankringer ud over de i punkt 4.3 nævnte, skal sikkerhedsselet eller et arrangement af kabler, ruller osv., der er repræsentativt for sikkerhedsseleudstyret, forbindes til forankringerne med en sådan anordning i køretøjet, og forankringerne skal underkastes afprøvningsforhold i overensstemmelse med de i punkt 5.4 nævnte, alt efter omstændighederne.

5.3.8. Der kan benyttes en anden afprøvningsmetode end den i punkt 5.3. foreskrevne, men i så tilfælde skal dens ligeværdighed godtgøres.

5.4. Særlige afprøvningsmetoder

5.4.1. *Afprøvning når der er tale om en 3-punktsele med retractor, der har en forbindelsesgjord til sidestolpe fæstnet til den øvre forankring*

5.4.1.1. En trisse eller et forbindelseskabel eller en forbindelsesgjord, der er specielt tilpasset til at overføre den kraft, der kommer fra trækmekanismen, eller den forbindelsesgjord, fabrikanten har stillet til rådighed, monteres på øvre forankring.

5.4.1.2. En afprøvningsbelastning på $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ anbringes på trækmekanismen (se bilag IV, fig. 2), der er forbundet med forankringsbeslagene til samme sele ved hjælp af en anordning med samme geometri som en sådan seles øvre torsogjord.

5.4.1.3. Samtidig anbringes en trækraft på $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ på en trækanordning (se bilag IV, fig. 1) forbundet med de to nedre forankringer.

5.4.2. *Afprøvning når der er tale om en 3-punktsele uden retractor eller med retractor ved øvre forankring*

5.4.2.1. En afprøvningsbelastning på $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ anbringes på en trækanordning (se bilag V, fig. 2) forbundet med øvre forankring og den modstående nedre forankring til samme sele; hvis fabrikanten har leveret en retractor til den øvre forankring, benyttes denne.

5.4.2.2. Samtidig hermed påvirkes en trækanordning forbundet med de to nedre forankringer (se bilag IV, fig. 1) med en trækraft på $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$.

5.4.3. *Afprøvning når der er tale om en hoftesele*

En forsøgsbelastning på $2\,225\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ anbringes på en trækanordning (se bilag IV, fig. 1), der er forbundet til de to nedre forankringer.

5.4.4. *Afprøvningsmetoder når forankringsbeslagene alle sidder på de dele, der indgår i sædets konstruktion eller er fordelt på køretøjets konstruktion og sædets konstruktion*

5.4.4.1. Alt efter omstændighederne udføres de i punkterne 5.4.1, 5.4.2 og 5.4.3 specificerede afprøvningsmetoder, idet der for hvert sæde og for hver gruppe af sæder tilføjes den nedenfor angivne supplerende belastning.

5.4.4.2. Foruden de i punkterne 5.4.1, 5.4.2 og 5.4.3 angivne belastninger påvirker man sædets konstruktion med en vandret kraft i længderetningen gennem sædets tyngdepunkt lig med 20 gange hele sædets vægt.

5.5. Afprøvningsresultater

5.5.1. Alle forankringer skal kunne holde til den i punkterne 5.3 og 5.4 fastsatte afprøvning. Der kan tillades en varig deformation, herunder et delvist brud, af en forankring eller i det område, der omgiver den, såfremt den foreskrevne kraft er opretholdt i den fastsatte tid. Under afprøvningsmetoderne skal minimumsafstandene mellem de i punkt 4.4.3.3 nævnte nedre forankringer og de i punkterne 4.4.4.6 og 4.4.4.7 gentagne krav vedrørende de øvre effektive forankringer overholdes.

- 5.5.2. I et køretøj med 2 døre skal forskydnings- og spærreanordningerne, der gør det muligt for bagsædepassagererne at stige ud af køretøjet, kunne betjenes med hånden, efter at trækraftens påvirkning er ophørt.
- 5.5.3. Efter afprøvningerne opmåles enhver beskadigelse af forankringerne og af de konstruktionsdele, der har været udsat for belastning under afprøvningerne.

6. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

- 6.1. Med henblik på at efterprøve overensstemmelsen med den godkendte type foretages kontrol ved et tilstrækkeligt stort antal stikprøver af seriefremstillede køretøjer.
- 6.2. Som almindelig regel indskrænker disse efterprøvninger sig til opmåling. Hvis det imidlertid er nødvendigt, underkastes køretøjerne afprøvningerne i henhold til punkt 5 herover.

7. VEJLEDNING

For hvert køretøj i overensstemmelse med den godkendte type skal fabrikanten klart angive i brugsvejledningen for køretøjet:

- forankringernes placering,
- hvilken type sikkerhedsseler forankringerne er beregnet til.

BILAG II

BLANKETMODEL

Myndighedens navn

BILAG TIL EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE FOR ET KØRETØJ MED HENSYN
TIL SIKKERHEDSSELERNES FORANKRING

(Artikel 4, stk. 2, og artikel 10 i Rådets direktiv af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjet og påhængskøretøjer dertil)

EØF-Standardtypegodkendelse nr.

1. Køretøjets fabriks- eller firmamærke
2. Køretøjstype
3. Fabrikantens navn og adresse
4. Navn og adresse på fabrikantens repræsentant (eventuelt)
5. Beskrivelse af de typer af sikkerhedsseleer, det er tilladt at fastgøre til de forankringsbeslag, køretøjet er udstyret med:

		Forankring fastgjort ⁽¹⁾	
		til køretøjets stel	til sædets opbygning
FOR-SÆDER	Højre sæde	{ nedre forankringer øvre forankring	{ ydre indre
	Midtersæde	{ nedre forankringer øvre forankring	{ ydre indre
	Venstre sæde	{ nedre forankringer øvre forankring	{ ydre indre
BAG-SÆDER	Højre sæde	{ nedre forankringer øvre forankring	{ ydre indre
	Midtersæde	{ nedre forankringer øvre forankring	{ højre venstre
	Venstre sæde	{ nedre forankringer øvre forankring	{ højre venstre

Bemærkninger:

⁽¹⁾ I tilsvarende rubrik anføres følgende betegnelse(r):

- »A« for en trepunktsele, også i det tilfælde hvor en retractor er fastgjort direkte til forankringen uden selestyr til øvre forankring.
- »B« for en hoftesele.
- »S« for specielle seletyper; typerens art angives i dette tilfælde under »Bemærkninger«.
- »Ar«, »Br« eller »Sr« for en sele med retractor og selestyr.
- »Ae«, »Be« eller »Se« for en sele med en energiabsorberende mekanisme.
- »Are«, »Bre« eller »Sre« for en sele med retractor og selestyr samt en energiabsorberende anordning ved mindst 1 forankring.

-
6. Beskrivelse af sæderne ⁽¹⁾
 7. Beskrivelse af indstillings-, forskydnings- og spærringsanordninger til sædet eller dele dertil ⁽¹⁾
.....
 8. Beskrivelse af sædets forankring ⁽¹⁾
 9. Beskrivelse af sikkerhedsselens specielle type såfremt et forankringsbeslag er fastgjort til sædets ryglæn eller indbefatter en energifordelingsanordning
 10. Prøverapportens nummer
 11. Godkendelsen er meddelt/nægtet ⁽²⁾
 12. Sted
 13. Dato
 14. Underskrift
 15. Følgende materiale, der er forsynet med ovennævnte standardtypegodkendelsesnummer, er vedlagt:
 - tegninger, teknisk beskrivelse af forankringerne og af køretøjets stel samt om fornødent fotografier,
 - tegninger, teknisk beskrivelse af sæderne og deres forankring på køretøjet, sædernes indstillings- og forskydnings- og låsesanordninger samt om fornødent fotografier.

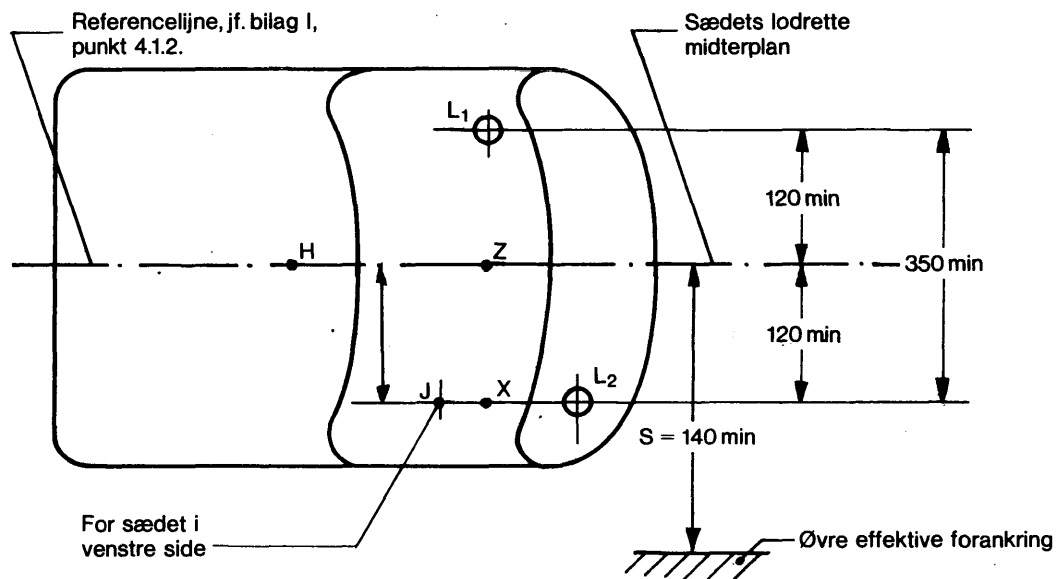
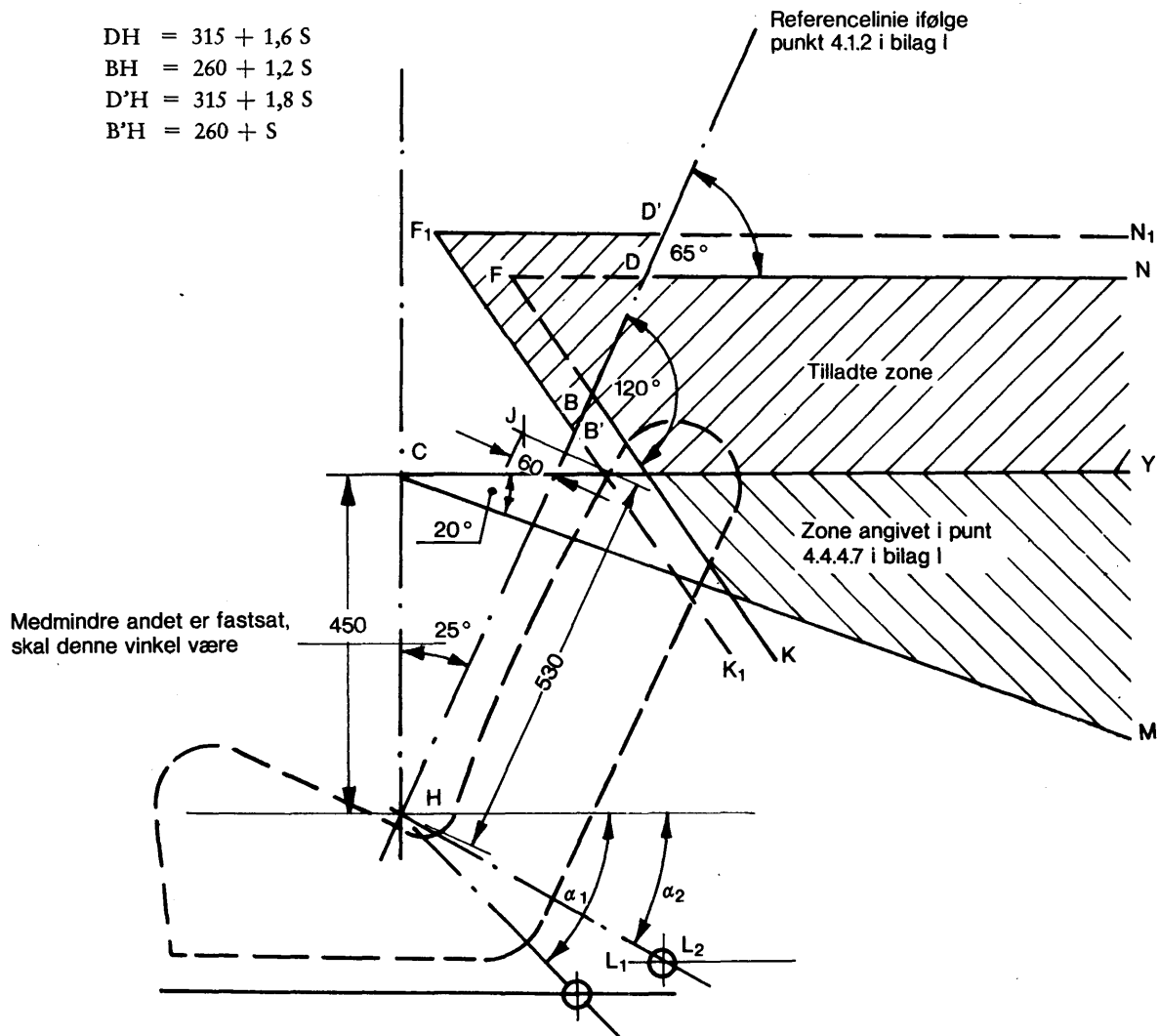
⁽¹⁾ Kun hvis forankringsbeslaget er anbragt på sædet, eller hvis selens jord hviler på sædet.

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG III

DE EFFEKTIVE FORANKRINGS MONTERINGSZONER

$DH = 315 + 1,6 S$
 $BH = 260 + 1,2 S$
 $D'H = 315 + 1,8 S$
 $B'H = 260 + S$

Alle mål er angivet i mm.

BILAG IV
TRÆKKRAFTSANORDNINGER

Fig. 1

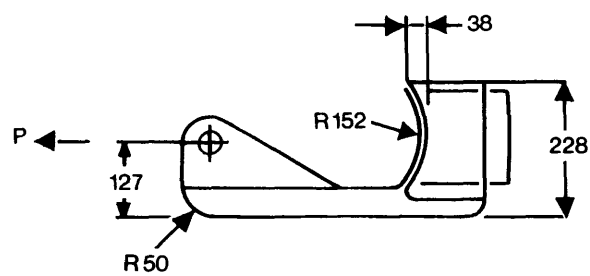
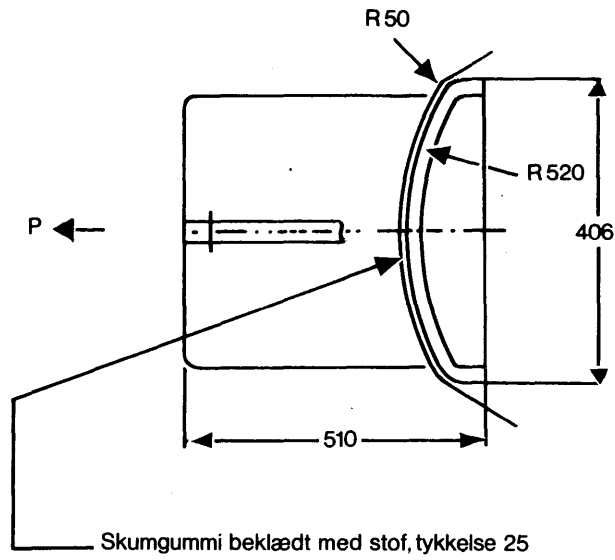

Fig. 2

